

سرمقاله

بهرروز رضوی؛ معیار صدا در زمانه بی‌معیاری

امیر افشارفروچی

دبیر تحریریه

گاهی خاموشی یک صدا، فقط پایان یک حضور نیست؛ آغاز نوعی خلا است که در حافظه جمعی رسوب می‌کند و به این سادگی‌ها پر نمی‌شود. بهروز رضوی از همان صداهایی بود که باید سال‌ها پیش‌تر، نه در لحظه فقدان، که در امتداد زندگی حرفه‌اش بیشتر درباره او مکت می‌کردیم.

بهرروز رضوی از آن‌هاست که فقط در فهرست گویندگان ثبت نمی‌شود؛ در حافظه یک سرزمین جا می‌گیرد. او از نسلی بود که رادیو را نه یک ابزار انتقال پیام، بلکه یک نهاد فرهنگی می‌فهمیدند؛ جایی که کلمه باید وزن داشته باشد، لحن باید مسئولیت داشته باشد و صدا باید حامل معنا باشد، نه صرفاً حامل متن.

در چنین نگاهی، گویندگی یک مهارت ساده نیست؛ نوعی تربیت فرهنگی است. رضوی از معدود چهره‌هایی بود که این تربیت را تا پایان مسیر حرفه‌ای خود حفظ کرد. صدای او فقط برای شنیده شدن ساخته نشده بود؛ برای اعتماد ساخته شده بود. به همین دلیل هم در حافظه مخاطب، نه به‌عنوان یک اجرا، بلکه به‌عنوان یک معیار باقی ماند.

اما مسئله بهروز رضوی فقط در کیفیت فردی او خلاصه نمی‌شود. اهمیت او در نسبتش با یک سنت است؛ سنتی که در آن رسانه، امتداد فرهنگ بود نه جایگزین آن. نسلی که او به آن تعلق داشت، به متن احترام می‌گذاشت چون به مخاطب احترام می‌گذاشت. امروز، این نسبت در بسیاری از تجربه‌های رسانه‌ای تغییر کرده است؛ نه به معنای ضعف افراد، بلکه به معنای تغییر فلسفه تولید صدا. در اینجاست که فقدان او تبدیل به یک مسئله فردی نمی‌شود، بلکه به یک نشانه تبدیل می‌شود. نشانه‌ای از فاصله‌ای که میان رسانه به‌عنوان فرهنگ و رسانه به‌عنوان تولید سریع محتوا، شکل گرفته است. رضوی در سمت اول این معادله ایستاده بود؛ جایی که صدا باید فهمیده شود، نه فقط مصرف.

از این زاویه، مرگ او تنها پایان یک زندگی حرفه‌ای نیست؛ پایان یک نوع حساسیت است. حساسیت نسبت به کلمه، نسبت به ریتم زبان، و نسبت به این که هر جمله چگونه باید شنیده شود. این حساسیت امروز در معرض فرسایش است و فقدان چهره‌هایی مثل او این فرسایش را آشکارتر می‌کند. نکته مهم‌تر اما این است که ما معمولاً این چهره‌ها را زمانی به یاد می‌آوریم که دیگر امکان استفاده از تجربه‌شان در جریان زنده رسانه وجود ندارد. بزرگداشت‌ها برگزار می‌شود، از جایگاهشان گفته می‌شود، اما این پرسش همچنان باقی است؛ چرا تجربه چنین صداهایی بیشتر در قاب یادبود می‌نشیند تا در جریان زنده رسانه؟ در واقع، مشکل فقط از دست دادن افراد نیست؛ مشکل از دست دادن روش شنیدن است. روشی که در آن صدا باید آرام، دقیق و معنادار باشد، نه صرفاً حاضر و پرچم. رضوی نماینده همین روش بود؛ روشی که اگرچه ساده به نظر می‌رسد، اما در عمل حاصل دهه‌ها انضباط فکری و زبانی است.

بهرروز رضوی رفت، اما آنچه از او باقی مانده فقط یک نام نیست؛ یک معیار است. معیاری برای اینکه صدا چگونه باید با مخاطب رفتار کند، چگونه باید به متن وفادار بماند و چگونه باید در برابر هیاهوی رسانه‌ای، وقار خود را حفظ کند.

درگذشت این هنرمند فرهیخته را به خانواده محترم ایشان، جامعه رادیو، اهالی فرهنگ و هنر و همه دوستان صدای ماندگار ایران تسلیت می‌گوییم؛ تسلیتی برای صداهایی که رفتند، اما مسئله‌ای که هنوز درباره آن‌ها حل نشده باقی مانده است؛ اینکه چرا بعضی صداها را فقط وقتی از دست می‌دهیم، واقعا می‌شنویم.

انتشار فراخوان جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان

فراخوان سی‌وهشتمین جشنواره فیلم‌های کودک و نوجوان توسط بنیاد فارابی منتشر شد. این دوره در بخش‌های ملی و بین‌المللی و در قالب رقابتی و جنبی برگزار می‌شود و شامل آثار بلند، کوتاه، مستند، پویانمایی و هوش مصنوعی است.

در بخش اصلی، فیلم‌های ایرانی و خارجی در مسابقه بلند و کوتاه از زیبایی شده و برگزیدگان پروانه زرین دریافت می‌کنند. هیئت داوران کودک و نوجوان نیز برگزیده خود را معرفی می‌کند. همچنین بخش ویژه میناب با موضوع کودکان و آسیب‌های جنگ اخیر و بخش آینه سینمای کودک و نوجوان نیز پیش‌بینی شده است. ثبت‌نام از ۳۰ خرداد تا اول شهریور ۱۴۰۵ انجام و تحویل آثار پذیرفته‌شده تا ۳۱ شهریور است.

صباخبر

وداع با بهروز رضوی؛ صدای ماندگار رادیو

مراسم تشییع و خاکسپاری بهروز رضوی، گوینده پیشکسوت و از چهره‌های ماندگار رادیو، چهارشنبه ۲۷ خرداد ماه جاری برگزار می‌شود.

بهرروز رضوی که سال‌ها با صدای گرم و اجرای حرفه‌ای خود در برنامه‌های مختلف رادیویی شناخته می‌شد، پس از تحمل بیماری و بستری در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستانی در کرج درگذشت. او از چهره‌های

اثرگذار عرصه گویندگی و رسانه بود و جایگاه ویژه‌ای در میان مخاطبان و اهالی رادیو داشت.

بر اساس اعلام روابط عمومی معاونت صدا، پیکر این هنرمند ساعت ۹ صبح از مقابل مسجد بلال صداسیما تشییع خواهد شد و در همان روز در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) به خاک سپرده می‌شود.

صباخبر

گفت‌وگوی صبا با ناصر ممدوح، گوینده و دوبلور پیشکسوت:

بهرروز رضوی، صاحب صدایی ماندگار بود

ناصر ارباب - درگذشت بهروز رضوی، گوینده با سابقه و از صداهای ماندگار رادیو و تلویزیون، واکنش و اندوه اهالی فرهنگ و هنر را به دنبال داشت. او از چهره‌هایی بود که صدایش برای نسل‌های مختلف مخاطبان رادیو و تلویزیون آشنا و خاطره‌ساز شده و سال‌ها در عرصه گویندگی، روایت‌خوانی و اجرا فعالیت داشت.

در پی این خبر، ناصر ممدوح، گوینده و دوبلور پیشکسوت، در گفت‌وگویی با صبا با ابراز تأسف از درگذشت این هنرمند، به ویژگی‌های حرفه‌ای و اخلاقی او اشاره کرد. ممدوح با تأکید بر جایگاه کاری رضوی در فضای گویندگی ایران، از او به‌عنوان چهره‌ای آرام، حرفه‌ای و متعهد یاد کرد که کار خود را با دقت و وسواس دنبال می‌کرد.

او درباره ارتباط کاری و خاطراتش با بهروز رضوی گفت: «خاطره به آن صورت نمی‌شود گفت، چون همه ما کارهایمان جداست و هرکسی مسیر کاری خودش را دارد، اما آقای رضوی بسیار مرد خوبی بود. گوینده خوبی بود و مطالبی که می‌خواند، ارزشمند بود. ممدوح در ادامه با اشاره به تفاوت مسیر کاری خود با رضوی افزود: کار ایشان متفاوت بود با شرایط کاری که من انجام می‌دهم، اما چیزی که می‌توانم بگویم این است که تسلیت می‌گویم به کسانی که ایشان را می‌شناختند، با ایشان بودند و به خانواده محترمشان. من واقعا متأثر شدم.

این گوینده پیشکسوت همچنین با نگاهی انسانی به مفهوم مرگ گفت: انسان‌ها باید روزی بپایند و روزی هم از دنیا بروند، اما اگر می‌روند، ان‌شاءالله که خوب بروند. من واقعا از شنیدن این خبر تعجب کردم.

ممدوح در پایان با تأکید بر جایگاه حرفه‌ای بهروز رضوی در عرصه

صباخبر

گویندگی گفت: ایشان گوینده‌ای توانا، مقتدر و دارای صدای خوب بودند. صدایی که برای بسیاری از مخاطبان خاطره‌انگیز و ماندگار بود.

بهرروز رضوی از جمله صداهایی بود که در رادیو، برنامه‌های مستند و روایت‌های تلویزیونی حضوری پررنگ داشت و سبک خاص بیان او باعث شده بود نامش در میان مخاطبان به‌عنوان یکی از چهره‌های شاخص گویندگی ثبت شود. فقدان او به گفته همکارانش، خلأیی در فضای صدا و روایت در رسانه‌های ایران ایجاد خواهد کرد.

فیلمساز تبعیدی روس جایزه جشنواره سیدنی را برد

هفتاد و سومین جشنواره فیلم سیدنی ۲۰۲۶ با اهدای جایزه اصلی خود به فیلمساز روسی آندری زویاگینتسوف برای فیلم «مینوتور» به پایان رسید. این رویداد پس از ۱۲ روز برگزاری و با حضور بیش از ۱۰۰ مهمان سینمایی، شب گذشته در تئاتر ایالتی سیدنی به کار خود خاتمه داد و برای دومین سال متوالی با رکوردشکنی در گیشه همراه شد. در مراسم اختتامیه، جایزه معتبر جشنواره به فیلم «مینوتور» تعلق گرفت؛ اثری مهیج که توسط هیئت داوران

بین‌المللی به ریاست کلیر مندوسا فیلیو «جسور، پیشرو و شجاعانه» توصیف شد. این فیلم همچنین جایزه نقدی ۶۰ هزار دلاری جشنواره را دریافت کرد. زویاگینتسوف که پیش‌تر با فیلم «بازگشت» برنده شیر طلای ونیز شده و با آثاری درباره جامعه معاصر روسیه شناخته می‌شود، پس از بیش از یک دهه به استرالیا بازگشت و در مراسم حضور یافت. او در سخنانی این جایزه را برای مردم روسیه که با دشواری‌هایی مواجه هستند، معنادار دانست.

مهر

«روز افشاگری» اسپیلبرگ، صدر گیشه جهانی را تصاحب کرد

فیلم «روز افشاگری» ساخته جدید استیون اسپیلبرگ با افتتاحیه ۹۳ میلیون دلاری در سراسر جهان صدر گیشه را تصاحب کرد. این فیلم علمی‌تخیلی درباره حمله بیگانگان، در سه روز نخست اکران در آمریکا ۴۴ میلیون دلار فروش ثبت کرد و یکی از موفق‌ترین افتتاحیه‌های اسپیلبرگ محسوب شد. فروش جهانی اثر در همین بازه به ۹۲.۹ میلیون دلار رسید. این فیلم با حضور امیلی بلانت، کلمن دومینگو و جاش اوکانر ساخته شده و با کمپین تبلیغاتی

گسترده توجه رسانه‌ها را جلب کرد. اکران آن باعث افت فروش فیلم‌های رقیب شد و بیش از ۲.۸ میلیون تماشاگر را در آمریکای شمالی به سینماها کشاند و در صدر جدول هفتگی قرار گرفت. کمپین تبلیغاتی فیلم بیش از اکران با تیزرهای گسترده در رویدادهای ورزشی و شبکه‌های اجتماعی بیش از ۷۰۰ میلیون بازدید جهانی به دست آورد و رکورد تازه‌ای برای آثار اسپیلبرگ ثبت کرد. این موفقیت جایگاه فیلم را در میان پرفروش‌ترین آثار سال تثبیت کرد.

مهر